

for Vedkommende at tilegne sig disse Kundskaber, saa at enhver Mand, der kan regne og skrive — og det bør man dog fordrø — vil kunne tilegne sig dem i Løbet af en Maaned, og det forekommer mig, at man med Billighed maa kunne fordrø af den, der vil føre et Skib, at han har disse Kundskaber. Jeg skal ingenlunde fastholde de Fordringer, som ere gjorte om en udvidet Examination, eller ønske, at Vedkommende skulle give høie Gebyrer for at admitteres til en saadan. Jeg kan gjerne tiltræde den af Landstthinget opstillede Fordring, at de med paalidelig Attest skulle godtgjøre at være i Besiddelse af den fornødne Erfaring, Ansigt og Dydighed til at kunne fare som Styrmand paa disse Farvande, men hvad jeg ingenlunde kan gaae ind paa, er, at Attesten blot skal være fra en eller flere Skipper, uden at der gives disse noget Paalæg med Hensyn til Attesten, thi naar man veed, med hvilken Uetsindighed mange Skipper underskrive Attester, uden at have gjort sig bekendte med Indholdet, blot for at tjene Vedkommende, og at Skipper, som give disse Attester, maaskee ofte selv savne de her omhandlede Kundskaber, vil jeg, naar der skal tages billigt Hensyn til disse Bestemend, have nogen mere Betryggelse for Attestens Paalidelighed. Jeg vil indrømme Bestemendene at kunne underkaste sig en Prøve for Skipper, men naar de faae Attest, skal det ved denne være beviist, at de have underkastet sig en saadan Prøve for mindst to Skipper, eller Attesten skal vise, at Vedkommende har faret med disse to Skipper i Egenkab af Styrmand, og saaledes godtgjort sin Dydighed. I saa Fald kan man mulig lade Prøven bortfalde, men kun under disse Omstændigheder. Jeg troer, at med Hensyn til Søfolk gjælder ikke det Samme, som med Hensyn til Landmænd. Hvis en Landmand ikke har de fornødne Kundskaber og ikke styrer sin Bedrift behørig, har det kun den Følge, at han og hans Familie blive ruinerede, det har ikke videre Følger for Andre, men hvis en Sømand, der betroes et Skib, ikke har de fornødne Kundskaber, sættes mange Mennefters Liv og meget Gods i Fare. Vi undersøge Skibene, om de ere gode og sødygtige, og vi kunne derfor fornuftigviis ikke paa nogen Maade give Slip

paa at fordrø, at de Mænd, der skulle føre dem, ere i Besiddelse af de dertil fornødne Kundskaber. Jeg kender Tilfælde, hvor saadanne Bestemend, som her ere omhandlede, ikke have kunnet føre Skibene. Hvor de ikke har havt Landkjendinger og en Ulykke er tilstødt Skibet, have de ikke vidst, hvor de vare, og have bordet andre Skibe for at faae dette at vide — det har navnlig været Tilfældet med et Skib ved Englands Kyst — og Skibet blev af engelske Fiskere bragt ind til England, hvor Fisserne have fordrøt Hjergeløn, fordi Skibets egne Folk ikke vidste Bested om, hvor Skibet var, og ikke have kunnet føre det i Havn.

Hvad der er anført om den mindre Prøve, som mulig kan være nødvendig for Skibsfarten, at den vil formindste vore Søfolks Anseelse i Udlandet, anseer jeg for en uholdbar Paaastand. Jeg troer ikke, at vore Søfolk have saa stor Anseelse i Udlandet som udmærkede Navigatører, som dygtigere end Andre til at tage Observationer eller til, at de kunne befæle oversøiske Lande i kortere Tid end Andre. Jeg troer, at Grunden til, at de have fundet Anerkjendelse i Udlandet er, at de i Reglen ere rolige, ærlige, koldblodige og modige Folk og navnlig fordi de i Reglen udmærke sig ved en høi Grad af Udruelighed, og disse Egenstaber ville ingenlunde formindstes, ved at den omhandlede Prøve indrettedes. Man kan anerkjende Søfolk som praktisk dygtige, uden i fjerreste Maade at turde indrømme, at de ere fortrinligt egnede til at være befalende og til at varetage det Skibs Interesser, der ligger ude i Havet uden Landkjendinger. Jeg skal derfor tillade mig, hvis Sagen ikke bliver overgivet til et Udvalg, hvad man muligt ikke vil finde fornødent paa Grund af Lovforslagets Korthed, til Sagens anden Behandling at stille et Endringsforslag til § 2, hvorved jeg fordrer, at de Bestemend, der skulle være i Besiddelse af Attest, faae disse paa en for mig mere tilfredsstillende Maade end af Landstthinget foreslaet, og jeg skal henstille til den høitærede Minister, om det ikke skulde være rigtigt, hvis der skulde være Mangel paa nautisk dannede Søfarende og der skulde hvile et Tryk paa Søfarten, fordi der ikke var tilstrækkelig Tilgang af examinerede Styrmand, da at indføre